

הסברים

אנלוגיות (שאלות 1-6)

1. השאלה: פרי הדר : פרי -

היחס: פרי הדר הוא פרי מעצים מסוג הדר.
א' הוא ב' מסוג מסוים.

- תשובה (1): סגן שר : שר. האם סגן שר הוא שר מסוג מסוים? לא.
- תשובה (2): בית מלאכה : בית חרושת. האם בית מלאכה הוא בית חרושת מסוג מסוים? לא. בית מלאכה הוא מקום העבודה של בעל המלאכה, מעין בית חרושת קטן.
- תשובה (3): כלי נשיפה : כלי נגינה. האם כלי נשיפה הוא כלי נגינה מסוג מסוים? כן. כלי נשיפה הוא כלי נגינה אשר מפיקים צליל כאשר נושפים בו.
- תשובה (4): שעון יד : שעון קיר. האם שעון יד הוא שעון קיר מסוג מסוים? לא. שעון יד ושעון קיר הם שעונים מסוגים שונים (אחד נייד והאחר ניח).
- תשובה (3).**

2. השאלה: מפוספס : פס -

היחס: המילה מפוספס מתארת משהו בעל/שיש עליו פסים.
המילה א' מתארת משהו בעל/שיש עליו ב'-ים.

- תשובה (1): מנומש : נמש. האם המילה מנומש מתארת משהו בעל/שיש עליו נמשים? כן.
- תשובה (2): מרוהט : רהיט. האם המילה מרוהט מתארת משהו בעל/שיש עליו רהיטים? לא. המילה מרוהט מתארת משהו שיש בו רהיטים.
- תשובה (3): שרירי : שריר. האם המילה שרירי מתארת משהו בעל/שיש עליו שרירים? לא. המילה שרירי מתארת משהו שיש לו שרירים בולטים.
- תשובה (4): מנומר : נמר. האם המילה מנומר מתארת משהו בעל/שיש עליו נמרים? לא. המילה מנומר מתארת משהו שמפוזרים עליו כתמים בדומה לנמר.
- תשובה (1).**

3. השאלה: להעמיס : קרס -

היחס: להעמיס יותר מדי עלול לגרום לכך שמשוהו אחר יהיה קרס (יקרוס).
א' יותר מדי עלול לגרום לכך שמשוהו אחר יהיה ב'.

- תשובה (1): להשחיז : קהה. האם להשחיז יותר מדי עלול לגרום לכך שמשוהו אחר יהיה קהה? לא. להשחיז זה לגרום למשהו להיות חד יותר משהיה, וקהה זה ההפך מחד.
- תשובה (2): לרדוף : תפס. האם לרדוף יותר מדי עלול לגרום לכך שמשוהו אחר יהיה תפס? לא. מי שעושה לרדוף מקווה בסוף להיות תפס (לתפוס).
- תשובה (3): להאביס : אכל. האם להאביס יותר מדי עלול לגרום לכך שמשוהו אחר יהיה אכל? לא. להאביס זה להאכיל במזון רב מעבר לדרוש, כלומר לגרום לכך שמישהו אחר יעשה יותר מדי אכל (יאכל יותר מדי).
- תשובה (4): למתוח : פקע. האם למתוח יותר מדי עלול לגרום לכך שמשוהו אחר יהיה פקע? כן. (פקע = נמתח עד שלבסוף נקרע).
- תשובה (4).**

4.

השאלה: **ניצים : קטטה** - (ניצים = יריבים, אויבים)

היחס : קטטה היא תגרה הנערכת בין מספר **ניצים**.

ב' נערכת בין מספר א'.

תשובה (1): עדים : משפט. האם **משפט** נערך בין מספר **עדים**? לא. **עדים** לוקחים חלק **במשפט** על מנת לעזור לשופטים להגיע להכרעה נכונה.

תשובה (2): מתמודדים : תחרות. האם **תחרות** נערכת בין מספר **מתמודדים**? כן.

תשובה (3): נשואים : חתונה. האם **חתונה** נערכת בין מספר **נשואים**? לא. שני אנשים הופכים ל**נשואים** רק לאחר שערכו **חתונה**.

תשובה (4): תלמידים : שיעור. האם **שיעור** נערך בין מספר **תלמידים**? לא. **תלמידים** אמנם לוקחים חלק ב**שיעור**, אך השיעור מועבר להם על ידי מורה.

תשובה (2).

5.

השאלה: **חזון נפרץ : נדיר** - (חזון נפרץ = תופעה נפוצה)

היחס : הביטוי **חזון נפרץ** מתאר משהו שאינו **נדיר**.

הביטוי א' מתאר משהו שאינו ב'.

תשובה (1): מוכלל : כלול. האם המילה **מוכלל** מתארת משהו שאינו **כלול**? לא. המילה **מוכלל** מתארת משהו שהכלילו אותו, כלומר משהו **כלול**.

תשובה (2): מרובב : נקי. האם המילה **מרובב** מתארת משהו שאינו **נקי**? כן. (מרובב = מוכתם, מלוכלך)

תשובה (3): מיושן : ישן. האם המילה **מיושן** מתארת משהו שאינו **ישן**? לא. **מיושן** זה לא עדכני, כלומר **ישן**.

תשובה (4): מושלם : דופי. האם המילה **מושלם** מתארת משהו שאינו **דופי**? לא. המילה **מושלם** מתארת משהו חסר פגמים, כלומר שאין לו **דופי**. (דופי = פגם)

תשובה (2).

6.

השאלה: **עצלן : עמל** - (עמל = עבודה)

היחס : המילה **עצלן** מתארת מישהו שלא אוהב לקחת חלק ב**עמל**.

המילה א' מתארת מישהו שלא אוהב לקחת חלק ב-ב'.

תשובה (1): זהיר : סכנה. האם המילה **זהיר** מתארת מישהו שלא אוהב לקחת חלק ב**סכנה**? כן.

תשובה (2): חולני : בריאות. האם המילה **חולני** מתארת מישהו שלא אוהב לקחת חלק ב**בריאות**? לא.

המילה **חולני** מתארת מישהו שנוהג לחלות הרבה, כלומר שאינו **בריא** רוב הזמן.

תשובה (3): שתלטן : ציות. האם המילה **שתלטן** מתארת מישהו שלא אוהב לקחת חלק ב**ציות**? לא. **שתלטן** מצפה מאדם אחר לעשות **ציות** (לצייתנות).

תשובה (4): שכחן : תזכורת. האם המילה **שכחן** מתארת מישהו שלא אוהב לקחת חלק ב**תזכורת**? לא. **שכחן** הוא מי שנוטה לשכוח, ולכן זקוק ל**תזכורת** קבועה.

תשובה (1).

הבנה והסקה (שאלות 7-17)

7. מהפסקה עולה כי חומרי הדברה אינם יעילים נגד תולעי עץ שחיות בגזע העצים, וכדי להיפטר מהן החקלאים משקים את העצים במי מלח.

עלינו למצוא בתשובות נתון שעשוי להסביר מדוע השקיה במי מלח יעילה בטיפול בנגע תולעי העץ. נבדוק את התשובות המוצעות:

תשובה (1): מהפסקה עולה כי חומרי ההדברה אינם יעילים נגד תולעי עץ, ולכן נתון לפיו מלח אינו פוגע ביעילות חומרי ההדברה אינו רלוונטי לפתרון בעיית תולעי העץ. התשובה נפסלת.

תשובה (2): פגיעה בטורפים של תולעי העץ אמורה להגדיל את מספר תולעי העץ בגזע, בעוד שמטרת ההשקיה במי מלח היא להקטין את מספר התולעים בגזע. התשובה נפסלת.

תשובה (3): לפי תשובה זו מי מלח גורמים לעצים לספוח מינרליים שונים מהאדמה, כולל מינרלים שתולעי העץ לא יכולות לחיות בסביבתן. כלומר, השקיה במי מלח מביאה בסופו של דבר לכך שתולעי עץ לא ימצאו בעצים. מתאים, ולכן זו התשובה הנכונה.

תשובה (3).

8. נתונות שלוש הפרעות בקריאה, ומבקשים שנמצא צמד מילים שאינם מדגים אף אחת מהן.

נבדוק את התשובות המוצעות:

תשובה (1): במקרה זה שתי אותיות צמודות באמצע מילה הוחלפו זו בזו – המילה 'מוצף' נקראה 'כ'מוצף'. הטעות מדגימה את ההפרעה השנייה, ולכן התשובה נפסלת.

תשובה (2): במקרה זה היה זיהוי שגוי של אחת האותיות – המילה 'שוד' נקראה 'כ'שוד'. הטעות מדגימה את ההפרעה הראשונה, ולכן התשובה נפסלת.

תשובה (3): במקרה זה האות האחרונה בשתי מילים סמוכות הושמטה לחלוטין בקריאה – צמד המילים 'משלט מרוחק' נקראו 'כ'משל מרוח'. זה לא מתאים לאף אחת מהפרעות הקריאה שהוזכרו, ולכן זו התשובה הנכונה.

לצורך שלמות ההסבר נבדוק גם את התשובה הנותרת ונראה כי היא מדגימה את ההפרעה השלישית:

תשובה (4): במקרה זה חלה החלפת אותיות שנמצאות במקום זהה בשתי מילים סמוכות – האות האחרונה במילה הראשונה בצמד הוחלפה באות האחרונה במילה השנייה בצמד – צמד המילים 'נמש גדול' נקרא 'כ'נמל גדול'. הטעות מדגימה את ההפרעה השלישית, ולכן התשובה נפסלת.

תשובה (3).

9. לפנינו שאלת מחזק מחליש. נתון ששני שבטים, אלפא וביתא, מרכיבים אוכלוסייה של מדינה כלשהי, ושרוב תלמידי האקדמיה הממלכתית במדינה הם משבט ביתא. המסקנה שעלתה היא שבטי האלפא מופלים לרעה בתהליכי הקבלה לאקדמיה הממלכתית, ומבקשים שנמצא נתון שמחליש אותה.

נבדוק את התשובות המוצעות:

תשובה (1): נתון לפיו שיעורם של בני שבט אלפא באוכלוסייה גבוה יותר משיעורם באקדמיה הממלכתית **מחזק** את המסקנה לפיה מופלים אותם לרעה. אם חלקם היחסי באוכלוסייה היה זהה לחלקם היחסי באקדמיה הממלכתית היינו טוענים שהם אינם מופלים לרעה או לטובה, ואם חלקם היחסי באוכלוסייה היה קטן ביחס לחלקם היחסי באקדמיה הממלכתית היינו טוענים שהם מופלים לטובה. התשובה נפסלת.

תשובה (2): נתון לפיו בבית הספר הגבוה לאומנות הרוב הגדול הם בני שבט אלפא **אינו משפיע** על המסקנה המתייחסת לאקדמיה הממלכתית בלבד. התשובה נפסלת.

תשובה (3): נתון לפיו שיעורם של בני שבט אלפא באקדמיה הממלכתית גבוה משיעורם באוכלוסייה כולה **מחליש** את המסקנה לפיה מופלים אותם לרעה. זו התשובה הנכונה.

לצורך שלמות ההסבר נבדוק גם את התשובה הנותרת ונסביר מדוע היא אינה מחלישה את המסקנה:

תשובה (4): נתון לפיו רוב החברים בוועדת הקבלה של האקדמיה הממלכתית הם בני שבט ביתא, עשוי להוות סיבה לאפליה של בני שבט אלפא בכניסה לאקדמיה, ובכך **לחזק** את המסקנה. התשובה נפסלת.

תשובה (3).

10. לפנינו שאלת משל נמשל. עלינו למצוא איזו מהטענות שבתשובות יכול היה מרצה לרפואה לבקש להמחיש באמצעות המשל. נבין את כוונת המשל וניגש לתשובות.

המרצה טוען ש"אם נשמעת ברחוב שעטת פרסות, סביר שמדובר בסוסים ולא בזברות". כשומעים שעטת פרסות האסוציאציה הראשונה שעולה לנו לראש היא שמדובר בסוסים, ולרוב באמת נגלה שמדובר בסוסים. רק לעיתים רחוקות יהיה מדובר בחיה אחרת כמו זברה. בהקבלה לעולם הרפואה כאשר רופא בודק מחלה לפי תסמינים, לרוב נגלה כי מדובר במחלה נפוצה כלשהי. רק לעיתים רחוקות יהיה מדובר במחלה נדירה. על כן, לפני שרופא בודק את האפשרות שמטופל שלו חולה במחלה נדירה, עליו לשלול את האפשרות שהוא חולה במחלה נפוצה.

תשובה (1).

11. נציב בפסקה את התשובות המוצעות עד שיתקבל משפט הגיוני. התשובה הנכונה היא (1).
תשובה (1): השופט כתב בפסק דינו שבמהלך חקירתו במשטרה הוצגו לנחקר שאלות מנחות, אשר התשובות להן כמו התבקשו מאלהן. "נהיר לי", כתב השופט, "כי החוקרת לא התכוונה להטות משפט, אולם הדרך שבה הוצגו השאלות גרמה לנחקר שלא לדבוק באמת, אלא להשיב את מה שזו ביקשה לשמוע. לפיכך, אני נאלץ להטיל ספק במהימנות עדותו."

בחלק הראשון נכתב שהשופט כתב בפסק דינו שהשאלות שהוצגו לנחקר הנחו אותו מה להשיב. בחלק השני של הפסקה מגיע פירוט: גם אם לא הייתה כוונה, השאלות שהוצגו לנחקר גרמו לו שלא לדבוק באמת, ולכן אני לא יכול להתייחס לתשובותיו כעדות מהימנה. מתקבלת פסקה הגיונית, ולכן זו התשובה הנכונה.

(נהיר לי = ברור לי)

תשובה (1).

12. נציב בפסקה את התשובות המוצעות עד שיתקבל משפט הגיוני. התשובה הנכונה היא (2).
תשובה (2): הרלב"ג השתדל להמעיט בחשיבותו של היסוד העל-טבעי שבניסים, ולהסבירם באמצעות חוקי הטבע. לכן אנו תמהים על כך שהוא ראה בניסים את אחד מיסודות האמונה באל. נתמצת את הפסקה: הרלב"ג ממעיט בחשיבותם של היסודות העל טבעיים שבניסים, ולכן מפתיע שהוא רואה בניסים את אחד מיסודות האמונה באל. מתקבלת פסקה הגיונית, ולכן זו התשובה הנכונה.
(תמהים = מתפלאים)

תשובה (2).

13. נציב בפסקה את התשובות המוצעות עד שיתקבל משפט הגיוני. התשובה הנכונה היא (4).
תשובה (4): נראה שרוב רובם של תושבי עירנו אינם חולקים על עמדתם של מארגני המצעד, שהרי אף שההפגנה נגד הכוונה לקיימו לא נערכה במזג אוויר סוער, השתתפו בה מעטים בלבד. נתמצת את הפסקה: רוב תושבי העיר תומכים בעמדתם ("אינם חולקים על עמדתם") של מארגני המצעד. ההוכחה לכך ("שהרי") היא שלמרות שמזג האוויר היה נח, רק מעט אנשים השתתפו בהפגנה נגד קיומו (של המצעד). מתקבלת פסקה הגיונית, ולכן זו התשובה הנכונה.

תשובה (4).

14. לפנינו שאלת משל נמשל. עלינו למצוא איזה מהמסרים שבתשובות מתאים להיות המסר המועבר במשל. נבין את כוונת המשל ולאחר מכן ניגש לתשובות.

אדם מבקש דיון נוסף בעניינו בטענה שפסק הדין אינו תואם את כוונת המחוקק. השופט שדוחה את דבריו מסביר מדוע עשה זאת באמצעות משל. הוא ממשיך את בית המחוקקים לבית מאפה: האופה (= המחוקק) **קובע באופן בלעדי** מה ייאפה וכיצד ייאפה (= מה לחוקק), **אך מרגע** שיצא המאפה מן התנור (= שחוקק את החוק) **מסתיימת מלאכתו, ורק** מי שטועם ממנו יקבע מה טעמו (= השופט יחליט מה הייתה כוונת החוק). כלומר, השופט מעביר מסר לפיו **אומנם את החוקים קובע בית המחוקקים, אך את פירושם קובע בית המשפט ולא בית המחוקקים.**

תשובה (3).

15. עלינו למצוא בתשובות "זוג משלים" של טענות. כלומר, שתי טענות ששקולות אחת לשנייה. נבדוק את התשובות המוצעות:

תשובה (1): הטענה לפיה **אין לי את כל הדברים** (= יש דבר שאינו ברשותי) והטענה לפיה **אין לי כלום** (= אין דבר שישנו ברשותי) **סותרות** אחת את השנייה. התשובה נפסלת.

תשובה (2): הטענה לפיה **כל הפרופסורים מפוזרים** (= אין פרופסורים שאינם מפוזרים) והטענה לפיה **יש פרופסורים מפוזרים** **אינן סותרות** זו את זו אך גם **אינן נובעות זו מזו**. התשובה נפסלת.

תשובה (3): הטענה לפיה **כל מה שאינו אדם חייב להיות טעים** והטענה לפיה **כל מה שטעים חייב להיות לא אדם** **אינן סותרות** זו את זו אך גם **אינן נובעות זו מזו**. התשובה נפסלת.

פסלנו שלוש תשובות ולכן התשובה הנותרת בהכרח נכונה. לצורך שלמות ההסבר נבדוק גם אותה:

תשובה (4): הטענה לפיה **בכל פעם שיש גשם לירון בהכרח מאושרת** שקולה לטענה לפיה **אם לירון לא מאושרת אז לא יכול להיות שיורד גשם**. מתאים, ולכן זו התשובה הנכונה.

תשובה (4).

16. נשאלנו איזו מהטענות שבתשובות בנוגע לאנשי הדת של ימי הביניים עולה מהפסקה. נקרא ונסכם אותה בקצרה בטרם ניגש לתשובות המוצעות.

בתחילת הפסקה נכתב שאנשי הדת של ימי הביניים טוענים שאין הבדלים מהותיים בין הדתות המונותאיסטיות. לאחר מכן מגיעה הרחבה – אמנם היו כאלו שלא הסכימו עם מנהגי הדתות המתחרות, אבל אף אחד מהם לא יכול לחלוק על ההנחות המרכזיות של הדתות המונותאיסטיות המתחרות כיוון שבכך יערער את היסוד של הדת שלו.

כעת נבדוק את התשובות המוצעות:

תשובה (1): מהפסקה עולה שאנשי הדת של ימי הביניים **חלקו על מנהגיהן של דתות מתחרות** אך לא על הנחותיהן המרכזיות של שאר הדתות. לפיכך הטענה שהם **לא מצאו טעם לבקר את הדתות האחרות** אינה עולה מהפסקה. לכן התשובה נפסלת.

תשובה (2): מהפסקה עולה שאנשי הדת של ימי הביניים לא יכלו לחלוק על הנחותיהן המרכזיות של שאר הדתות מבלי לערער את היסוד של השקפותיהם שלהם. לפיכך הטענה שהתמקדו בניסיון לערער את יסודותיהן של הדתות המונותאיסטיות אינה עולה מהפסקה. לכן התשובה נפסלת.

תשובה (3): מהפסקה עולה שאף אחד מההבדלים בין הדתות המונותאיסטיות אינו מהותי. לפיכך, הטענה אינה עולה מהפסקה. לכן התשובה נפסלת.

פסלנו שלוש תשובות ולכן התשובה הנותרת בהכרח נכונה. לצורך שלמות ההסבר נבדוק גם אותה:

תשובה (4): מהפסקה עולה שכל הדתות המונותאיסטיות מבוססות על אותן הנחות יסוד, ולכן אנשי הדת לא יכלו לחלוק על הנחות היסוד של הדתות המתחרות מבלי לפגוע בדתם שלהם. זו התשובה הנכונה.

תשובה (4).

17. לפנינו פסקה העוסקת בכעכים, ושואלים אותנו איזו מהטענות שבתשובות נובעת ממנה. נסכם בקצרה את הפסקה וניגש לבדוק את התשובות המוצעות.

בתחילת הפסקה מסבירים לנו שכעכים הם לחמניות שבמרכזן חור, ושיש עדויות לקיומם עוד מתקופת מצריים העתיקה. בהמשך מספרים שהחור נועד להקל על השינוע של הכעכים. בסוף הפסקה מספרים שמריה בלינסקה טוענת שהבייגל הפופולרי כיום בארצות הברית התפתח מהכעך איטלקי שנקרא "טראלי" או לחלופין מהכעך סיני שנקרא "גירדה".

כעת נבדוק את התשובות המוצעות ונראה כי התשובה המתאימה היא תשובה (4).

החור שבמרכזו של הכעך נועד כדי להקל על השינוע שלו, כלומר **צורתו הייתה שימושית**. הכעך הופיע כבר במצריים העתיקה, בהמשך התפתחו גרסאות שונות שלו בין היתר באיטליה ובסין, ומאוחר יותר גם ארצות הברית. כלומר, הוא **התפתח באופן בלתי תלוי בכמה מקומות בעולם**.

תשובה (1).

קטע קריאה (שאלות 18-23)

18. נשאלנו איזו מהטענות שבתשובות בנוגע לספרו של אוסטיין נכונה לפי הפסקה הראשונה. נקרא את הפסקה ולאחר מכן נבדוק את התשובות המוצעות:

תשובה (1): בשורות 7-8 נכתב: "משפטים כאלה... כונו בפי אוסטיין **מבעים ביצועיים**". כלומר, הוא הראשון שעסק בהם. התשובה נפסלת.

תשובה (2): בתחילת הפסקה נכתב שעד שנות החמישים רווחה הסברה בקרב פילוסופים שכל טענה המבוטאת במשפט חייבת להיות נכונה או שגויה, ושהמצב **השתנה** בעקבות ספרו של אוסטיין. לפיכך, ספרו של אוסטיין **מחליש** את הסברה שרווחה עד אותה תקופה. התשובה נפסלת.

תשובה (3): בתחילת הפסקה נכתב שעד שנות החמישים רווחה הסברה בקרב פילוסופים שכל טענה המבוטאת במשפט חייבת להיות נכונה או שגויה, ושהמצב **השתנה** בעקבות **ספרו של אוסטיין**. מכאן שספרו של אוסטיין **לא פורסם** לפי שנות החמישים של המאה העשרים. התשובה נפסלת.

פסלנו שלוש תשובות ולכן התשובה הנותרת בהכרח נכונה. לצורך שלמות ההסבר נבדוק גם אותה:

תשובה (4): בעקבות ספרו של אוסטיין הסברה הרווחת בקרב הפילוסופים של התקופה השתנתה, ומכאן שהוא **השפיע השפעה ניכרת על העיסוק הפילוסופי בשפה**.

תשובה (4).

19. נשאלנו איזה מהמבעים בתשובות הוא **מבע ביצועי**.

נבין מהו מבע ביצועי כפי שהוא מתואר בקטע, ולאחר מכן נבדוק את התשובות המוצעות. לפי אוסטיין, בשונה מ**מבע קביעתי** (משפט שטוען על המציאות, וכזה שניתן לומר אם הוא נכון או שגוי), **מבע ביצועי** הוא משפט שמשפיע על המציאות ומשנה אותה.

כעת נבדוק את התשובות המוצעות:

כל אחד מהמשפטים שתשובות (1), (2) ו-(3) הם משפטי **מבע קביעתי**, שכן ניתן לקבוע אם הם נכונים או שגויים. לכן התשובות נפסלות.

תשובה (4): **"אני מציע שתבוא מחר"**. המשפט לא יכול להיות "נכון" או "שגוי" ולכן זו התשובה הנכונה.

תשובה (4).

20.

נשאלנו איזה מהגורמים הבאים **אינו** מוזכר בפסקה השנייה כגורם שהצלחתו של מבע ביצועי תלויה בו.

נקרא את הפסקה ולאחר מכן נבדוק את התשובות המוצעות.

החל משורה 9 נכתב: "כדי להצליח... עליו לעמוד בתנאי הלימה: הוא צריך להיאמר מפי דובר המתאים להביע אותו באותו הקשר (כלומר, ההצלחה תלויה בזהות הדובר)... עליו להתאים לקונבנציה מסוימת – תבנית לשונית מוסכמת, שמשמעותה מוכרת הן לדובר והן לנמען (כלומר, ההצלחה תלויה באופן שבו המבע מנוסח)... תנאי הלימה נוסף הוא מידה של כנות (כלומר, ההצלחה תלויה במידת הכנות של הדובר).

כלומר, הגורם שאינו מוזכר כגורם שהצלחתו של מבע ביצועי תלויה בו הוא **היותו של המבע נכון או שגוי**.

תשובה (2).

21.

נשאלנו כיצד אוסטיין ממוטט את ההבחנה בין מבעים ביצועיים למבעים קביעתיים לפי הפסקה השלישית.

ננסה לענות על השאלה במילים שלנו בטרם ניגש לתשובות. בפסקה השלישית נכתב שלאחר שאוסטיין מבסס את ההבחנה בין שני סוגי המבע (קביעתי וביצועי) הוא פונה למוטט אותה. הוא קובע שכל מבע מורכב משלושה רבדים שונים, כך ש"למעשה כל מבע הוא מבע ביצועי: כל מבע מבצע פעולה כלשהי" (שורה 21).

כלומר, אוסטיין קובע שלמעשה כל המבעים הם מבעים ביצועיים.

תשובה (3).

22.

נשאלנו איזו מהאפשרויות שבתשובות משלימה את המשפט באופן הטוב ביותר.

מעשה לוקוציוני הוא הפקת הצלילים המתחברים לכדי מילים ומשפטים בעלי משמעות, **מעשה אילוקוציוני** הוא הפעולה שהדובר מבקש לנקוט באמצעות המבע, והשפעה פרלוקוציונית היא השינוי שחל ברגשותיו, במחשבותיו ובמעשיו של הנמען בעקבות המבע.

תשובה (2): כאשר דובר מביע מבע, הוא משתמש במעשה לוקוציוני כדי להשיג השפעה פרלוקוציונית התואמת את המעשה האילוקוציוני. כלומר, הבעת מבע היא שימוש בצלילים לכדי מילים ומשפטים עם משמעות, במטרה להביא לשינוי ברגשותיו, מחשבותיו ומעשיו של הנמען בהתאם לבקשת הדובר. זו התשובה הנכונה.

תשובה (2).

23.

נשאלנו מהו "הקשר" כפי שמופיע במשפט "ההקשר שבו נאמרו דבריה מצביע על המעשה האילוקוציוני שעשתה".

בתחילת הפסקה הרביעית מתואר המקרה הבא: דוד שוקל כיצד להפתיע את יוסי ביום הולדתו. הוא מתייעץ עם עידית, והיא אומרת "יוסי אוהב עוגיות". בהמשך נכתב: "ההקשר שבו נאמרו דבריה (של עידית) מצביע על המעשה האילוקוציוני שעשתה..." ולפיכך ההקשר הוא מצב שבו נשאלה עידית כיצד להפתיע את יוסי ביום הולדתו.

תשובה (3).